

Statsministerens hilsningstale i forbindelse med
Riksrevisjonens 175-årsjubileum, 20. juni 1991:

Deres Majestet! Herr stortingspresident!
Ærede jublanter! Mine damer og herrer!

En 175-årsdag er et jubileum i visdommens tegn. Med erfaringer fra et langt liv kan også den virkelighet som er i mer umiddelbar nærhet vurderes i et større perspektiv. Den verden som omgir dagens jublant er ikke minst preget av en endring av den internasjonale scene som også i jublantens perspektiv er historisk. Nedbygging av grensene i Europa, avspenning og ny integrasjon mellom øst og vest gir grobunn for ny optimisme. Men samtidig mottar vi faresignaler med tiltakende styrke; slitasjer i det sosiale nettverk, slitasjer i det økonomiske fundament, og ikke minst slitasjer i det naturmiljø som omgir oss.

Denne situasjonen stiller de besluttende politiske organer overfor store utfordringer. I en skiftende verden er det viktig at vi til enhver tid er i stand til å formulere de felles mål som skal styre våre handlinger. Regjeringen har for sin del gitt til kjenne at vi vil fornye og videreføre velferdssamfunnet. Men grunnlaget må være en sterk økonomi, der vi må føre videre det arbeid som ble gjort i de nærmeste årene vi har bak oss for å få balanse og orden i norsk økonomi. For å lykkes må alle deler av samfunnsmaskineriet fylle den funksjon de er tiltenkt.

I denne situasjonen vil behovet for kontroll med bruken av statens midler heller bli større enn mindre. Dagens jublant bør derfor kunne se fremtiden lyst i møte. For Regjeringen er det å ønske at

de konstitusjonelle antegnelser blir så magre som mulig. Grunnlaget for det er bl.a. et godt samarbeid med og stor lydhørhet overfor Riksrevisjonen.

Betydningen av det parlamentariske kontrollarbeid som Riksrevisjonen utfører verdsettes høyt også av den utøvende statsmakt. Av særlig interesse for Regjeringen er den økende vekt Riksrevisjonen legger på forvaltningsrevisjon. Regjeringen hilser denne utviklingen velkommen og håper den kan bidra til at statsforvaltningen stadig kan bli mer mål- og resultatrettet.

Fra våre dager kjenner vi godt kvinnekravene om 6-timers arbeidsdag. Det få vet er at dagens jublant allerede i forrige århundre innførte denne ordning. I 1877 vedtok de fem statsrevisorene en instruks for sekretærer og kopister hvor prgr. 3 lød:

"Kontortiden er 6 Timer daglig, nemlig om formiddagen fra Kl. 10-2 og Eftermiddagen fra Kl. 5-7." De høye herrer var imidlertid forutseende nok til å få med følgende tilleggsbestemmelse:

"Statsrevisionen forbeholder sig dog, naar Forretningerne maatte kræve det, at kunne forlange Arbeidstiden forlænget." Så skjedde, og det er et langt sprang fra 1830 hvor revisorene bare hadde en "copist" til hjelp med skrivearbeidet og korrespondansen og til i dag hvor Riksrevisjonen disponerer nærmere 300 PC'er og totalt ca. 450 stillinger.

Tidligere stortingspresident C.J. Hambro uttrykte under debatten om Riksrevisjonen i Stortinget 4. mars 1938 en engstelse for at man skulle skape "et uhyre av en organisasjon innen staten, mer omfattende, mer tallrik i sin bestand enn noget departement, med stadig nye kontorer, med stadig nye funksjonærer, en institusjon som utnytter den konstitusjonelle betenkelighet der er i Stortinget, men

som går over til å bli selvkontrollerende og ikke stå under nogens effektive ledelse." Vi kan lykkeligvis i dag konstatere at Hambros skepsis var ubegrunnet. Riksrevisjonen fremstår i dag som en nøktern organisasjon og som en forvalter av gode konstitusjonelle tradisjoner.

Jeg gratulerer Riksrevisjonen med jubileet og håper på at vi også i fremtiden kan få veiledning fra en sprek og innsiktsfull 175-åring dersom det skulle knipe med gode råd.